

२०७१ पौष ११ शुक्रवार २६-१२-२०१४ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

“मीठे बच्चे- तिम्रो यो रेकर्ड (गीत) सञ्जीवनी बूटी हो, यसलाई बजाउनाले उदासी निक्लनेछ ।

प्रश्नः- अवस्था बिग्रनुको कारण के हो ? कुन युक्तिबाट अवस्था धेरै राम्रो रहन सक्छ ?

उत्तरः- १) ज्ञानको डान्स गर्दैनन्, परचिन्तनमा आफ्नो समय गुमाउँछन् त्यसैले अवस्था बिग्रिन्छ । २) अरुलाई दुःख दिनाले पनि आफ्नो अवस्थामा त्यसको असर पर्दै । अवस्था राम्रो तब रहन्छ जब मीठो भएर रहनेछौ । यादमा पूरा अटेन्शन दिनेछौ । राती सुन्नुभन्दा पहिला कम्तीमा आधा घण्टा यादमा बस । फेरि सबैरै उठेर याद गन्यौ भने अवस्था राम्रो रहनेछ ।

गीतः- कौन आया मेरे मन के द्वारे... ।

ओम् शान्ति । यो रेकर्ड पनि बाबाले बनाउन लगाउनुभएको हो, बच्चाहरूको लागि । यसको अर्थ पनि बच्चाहरूले बाहेक कसैले जान्न सक्दैनन् । बाबाले धेरै पटक सम्भाउनुभएको छ- यस्ता राम्रा-राम्रा रेकर्ड घरमा राख्नुपर्दै फेरि कुनै उदासी आउँदा रेकर्ड बजाउनाले बुद्धिमा तुरुन्त अर्थ आउँछ अनि उदासी निक्लनेछ । यो रेकर्ड पनि सञ्जीवनी बूटी हो । बाबा डाइरेक्शन त दिनुहुन्छ तर कसैले व्यवहारमा ल्याए त हो । अब यो गीतमा कसले भन्छ- हाम्रो, तिम्रो दिलमा को आएको छ ! जो आएर ज्ञान डान्स गर्नुहुन्छ । भन्ने गर्दैन- गोपिनीहरू कृष्णलाई नाच नचाउँथे, यो त हुँदै होइन । अब बाबा भन्नुहुन्छ- हे शालिग्राम बच्चाहरू । सबैलाई भन्नुहुन्छ नि । स्कूल अर्थात् स्कूल, जहाँ पढाइ हुन्छ । यो पनि स्कूल हो । तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ- हाम्रो दिलमा कसको याद आउँछ ! अरु कुनै मनुष्य मात्रको बुद्धिमा यी कुरा हुँदैनन् । यही एक समय हो जबकि तिमी बच्चाहरूमा उहाँको याद रहन्छ । अरु कसैले पनि उहाँको याद गर्दैनन् । बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी सधै मलाई याद गर अनि धारणा धेरै राम्रो हुनेछ । जसरी मैले निर्देशन दिन्छु, त्यसरी तिमीले याद गर्दैनौ । मायाले तिमीलाई याद गर्न दिदैन । मेरो आज्ञामा तिमी धेरै कम चल्छौ र मायाको आज्ञामा धेरै चल्छौ । धेरै पटक भनेको छु- राती सुत्दा आधा घण्टा बाबाको यादमा बस्नुपर्दै । स्त्री-पुरुष छन् तापनि एकै ठाउँमा बसून् वा अलग-अलग बसून् । बुद्धिमा एक बाबाको नै याद रहोस् । तर कसै-कसैले मात्र याद गर्दैन् । मायाले भुलाउँछ । आज्ञामा चल्दैनन् भने पद कसरी पाउन सक्छन् ! बाबालाई धेरै याद गर्नु छ । शिवबाबा हजुर नै आत्माहरूका पिता हुनुहुन्छ । सबैलाई हजुरबाटै वर्सा मिल्नु छ । जसले पुरुषार्थ गर्दैनन् उनलाई पनि वर्सा मिल्नेछ । ब्रह्माण्डको मालिक त सबै बन्नेछन् । सबै आत्माहरू निर्वाणधाममा आउनेछन्, ड्रामा अनुसार, केही नगरे पनि । हुन त आधाकल्प भक्ति गर्दैन् तर फर्केर जान सक्दैनन् । जबसम्म म गाइड बनेर आउँदिनँ, कसैले बाटो देखेकै छैनन् । यदि देखेको भए उसको पछाडि सबै लाम्खुटे सदृश्य जाने थिए । मूलवतन के हो- यो पनि कसैले जान्दैनन् । तिमी जान्दछौ- यो बनी-बनाऊ ड्रामा हो । यो नै दोहोरिनु छ । दिनमा त कर्मयोगी बनेर धन्दामा लाग्नुपर्दै । खाना पकाउने आदि सबै कर्म गर्नुपर्दै । वास्तवमा कर्म सन्यास भन्नु पनि गल्ती हो । कर्म विना त कोही रहन सक्दैन । कर्म सन्यासी भूटो नाम राखिदिएका छन् । दिनमा बरू धन्दा आदि गर, रातमा र सबैरै-सबैरै बाबालाई राम्ररी याद गर । जसलाई अहिले अपनाएका छौ उहाँलाई याद गर्नाले मदत पनि मिल्छ । नत्र भने मिल्दैन । धनवान्-रुलाई बाबाको बन्नमा हृदय विदीर्ण हुन्छ, त्यसैले फेरि पद पनि मिल्दैन । यो याद गर्न त धेरै सजिलो छ । उहाँ हाम्रो बाबा, टिचर, गुरु हुनुहुन्छ । हामीलाई सारा रहस्य बताउनुभएको छ- यो सृष्टिको इतिहास-भूगोल कसरी दोहोरिन्छ । बाबालाई याद गर्नु छ र फेरि स्वदर्शन चक्र फिराउनु छ । सबैलाई फर्काएर लैजानेवाला त बाबा नै हुनुहुन्छ । यस्तो-यस्तो ख्यालमा रहनुपर्दै । राती सुत्दा पनि यो ज्ञान घुमिरहोस् । बिहान उठ्दा पनि यो ज्ञान याद रहोस् । हामी ब्राह्मण नै देवता फेरि क्षत्रिय, वैश्य, शूद्र बन्नेछौ । फेरि बाबा आउनुहुन्छ, फेरि हामी शूद्रबाट ब्राह्मण बन्छौ । बाबा त्रिमूर्ति, त्रिकालदर्शी, त्रिनेत्री पनि हुनुहुन्छ । हाम्रो बुद्धि खोलिदिनुहुन्छ । ज्ञानको तेस्रो नेत्र पनि मिल्छ । यस्तो बाबा त कोही हुनै सक्दैन । बाबाले रचना रच्नुहुन्छ भने माता पनि हुनुभयो । जगत अम्बालाई निमित्त बनाउनुहुन्छ । बाबा यस तनमा आएर ब्रह्मा रूपबाट खेल्ने-दौडने पनि गर्नुहुन्छ । घुम्न पनि जानुहुन्छ । हामीले बाबालाई याद त गछौं नि ! तिमी

जान्दछौ— यिनको रथमा आउनुहुन्छ । तिमी भन्दछौ— बापदादा हामीसँग खेल्नुहुन्छ । खेल्दा पनि बाबाले (ब्रह्माले) याद गर्ने पुरुषार्थ गर्दछन् । बाबा भन्नुहुन्छ— म यिनीद्वारा खेलिरहेको छु । चैतन्य हुँ नि । यस्तो ख्याल राख्नुपर्छ । यस्ता बाबामा बलि पनि चढ्नु छ । भक्तिमार्गमा तिमी गाउँदै आयौ— वारी जाऊँ... अब बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई यस एक जन्म आफ्नो वारिस (बच्चा) बनाउ तब म २१ जन्मको लागि राज्य भाग्य दिन्छु । अहिले यो आज्ञा गर्नुहुन्छ, त्यसैले यस डाइरेक्शनमा चल्नु छ । त्यो पनि जस्तो देख्नुहुन्छ त्यसै अनुसार डाइरेक्शन दिन्नुहुन्छ । डाइरेक्शन अनुसार चल्नाले ममत्व मेटिन्छ, तर डराउँछन् । बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी बलि चढ्दैनौ भने मैले वर्सा कसरी दिने ? तिम्रो पैसा कसैले लिएर कहाँ जान्छन् र । भन्नुहुन्छ, यदि तिमीसँग पैसा छ भने साहित्यमा (लिटरेचरमा) लगाऊ । ट्रस्टी हौ नि । बाबाले राय दिइरहनुहुन्छ । बाबाको सबै चीज बच्चाहरूको लागि हो । बच्चाहरूबाट केही लिनुहुन्न । युक्तिसँग सम्भाउनुहुन्छ, केवल ममत्व मिटाउन । मोह पनि बडो कडा छ (बाँदरको जस्तै) । बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीले बाँदरले जस्तै कसैमा मोह किन राख्छौ ? फेरि घर मन्दिर कसरी बन्छ ? मैले तिमीलाई बाँदरपनाबाट छुटाएर मन्दिर लायक बनाउँछु । तिमी यस किचडामा ममत्व किन राख्छौ ? बाबाले केवल कसरी सम्हाल्ने, यसको लागि मत दिन्नुहुन्छ । तर पनि बुद्धिमा बस्दैन । यो सबै बुद्धिको काम हो ।

बाबा राय दिनुहुन्छ— अमृतवेला पनि कसरी बाबासँग कुरा गर्नु छ ? बाबा, हजुर बेहदका बाबा, टिचर हुनुहुन्छ । हजुरले नै बेहदको विश्वको इतिहास-भूगोल (हिस्ट्री-जोग्राफी) बताउन सक्नुहुन्छ । लक्ष्मी-नारायणको ८४ जन्मको कहानी दुनियाँमा कसैले जान्दैनन् । जगत् अम्बालाई माता-माता पनि भन्दछन् । उनीहरू को हुन् ? सत्ययुगमा त हुन सक्दैनन् । त्यहाँका महारानी-महाराजा त लक्ष्मी-नारायण हुन् । उनका आफ्नो बच्चा हुन्छन् जो तख्तमा बस्छन् । हामी कसरी उनको बच्चा बन्छौं अनि तख्तमा बस्नेछौं । अहिले हामी जान्दछौं— यिनी जगदम्बा ब्राह्मणी हुन्, ब्रह्माकी छोरी सरस्वती । मनुष्यले कहाँ यो राजको जान्दछन् । राती बाबाको यादमा बस्ने नियम राख त धेरै राम्रो हुन्छ । नियम बनाउँछौ भने तिमीलाई खुशीको पारा चढिरहनेछ फेरि अरू कुनै कष्ट हुनेछैन । भन्नेछौ— एक बाबाका सन्तान हामी भाइ-बहिनी हौं । फेरि कुदृष्टि राख्नु पाप कर्म हुन्छ । नशा पनि सतो, रजो, तमोगुणी हुन्छ नि । तमोगुणी नशा चढे त मर्नेछौ । यो नियम बनाउ— थेरै समय भए पनि बाबालाई याद गरेर बाबाको सेवामा जाऊ । फेरि मायाको तुफान आउनेछैन । त्यो नशा दिन भर रहनेछ र अवस्था पनि बडो रिफाइन हुनेछ । योगमा पनि लाइन किल्यर हुनेछ । यस्ता-यस्ता रेकर्ड पनि धेरै राम्रा छन्, रेकर्ड सुनिराख्यौ भने नाच्न शुरू गर्नेछौ, रिफ्रेश हुनेछौ । दुई, चार, पाँच रेकर्ड धेरै राम्रा छन् । गरीब पनि बाबाको यस सेवामा लागेमा उनलाई महल मिल्न सक्छ । शिवबाबाको भण्डाराबाट सबै थोक मिल्न सक्छ । सेवाधारीलाई बाबाले किन दिनुहुन्न ? शिवबाबाको भण्डारा भरपुर नै छ ।

(गीत) यो हो ज्ञान डान्स । बाबा आएर ज्ञान डान्स गराउनुहुन्छ, गोप-गोपिनीहरूलाई । जहाँ बसेको भए पनि बाबालाई याद गरिराख तब अवस्था धेरै राम्रो हुनेछ । जसरी बाबा ज्ञान र योगको नशामा रहनुहुन्छ, तिमी बच्चाहरूलाई पनि सिकाउनुहुन्छ । खुशीको नशा रहनेछ । नत्रभने परचिन्तनमा रहनाले फेरि अवस्था नै बिग्रन्छ । बिहानै उठ्नु त धेरै राम्रो हो । बाबाको यादमा बसेर बाबासँग मीठो-मीठो कुरा गर्नुपर्छ । भाषण गर्नेले त विचार सागर मन्थन गर्नुपर्छ । आज यी प्वाइन्टहरूमा सम्भाउनेछु, यसरी सम्भाउनेछु । बाबासँग धेरै बच्चाहरूले भन्दैन— मैले नोकरी छोडौं ? तर बाबा भन्नुहुन्छ— पहिला सेवाको सबूत त देऊ । बाबाले यादको युक्ति धेरै राम्रो बताउनुभएको छ । तर करोडौमा कोही निकिलन्छन् जसलाई यो बानी पर्छ । कसैलाई मुश्किलले याद रहन्छ । तिमी कुमारीहरूको नाम त प्रख्यात छ । कुमारीको सबै पाउ पर्छन् । तिमीले २१ जन्मको लागि स्वराज्य दिलाउँछौ । तिमीहरूको यादगार मन्दिर पनि छ । ब्रह्माकुमार-कुमारीहरूको नाम पनि प्रसिद्ध भएको छ नि । कुमारी त्यो हो जसले २१ कुलको उद्धार गरोस् । त्यसको अर्थ पनि सम्भनुपर्छ । तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— यो ५ हजार वर्षको रील हो, जे जति पास हुँदै जान्छ त्यो ड्रामा । गल्ती भयो ड्रामा । फेरि पछिको लागि आफ्नो रजिस्टर ठीक गर्नुपर्छ । फेरि रजिस्टर खराब हुनु हुँदैन । धेरै ठूलो मेहनत छ तब

यति उँच पद मिल्छ । बाबाको बनेपछि फेरि बाबाले वर्सा पनि दिनुहुन्छ । सौतेनीलाई कहाँ वर्सा दिनुहुन्छ र । मदत गर्नु त कर्तव्य हो । होसियार जो छन् उसले हर कुरामा मदत गर्दै । बाबालाई हेर कति मदत गर्नुहुन्छ । हिम्मते मर्दा मददे खुदा / मायालाई जित्न पनि तागत चाहिन्छ । एक रुहानी बाबालाई याद गर्नु छ । अरूसँग मन हटाएर मन बाबामा जोड्नु छ । बाबा हुनुहुन्छ ज्ञानको सागर । उहाँले भन्नुहुन्छ— म यिनमा प्रवेश गर्दै बोल्छु । अरू कसैले त यस्तो भन्न सक्दैनन्— म बाबा, टिचर, गुरु हुँ । ब्रह्मा, विष्णु, शंकरलाई रच्नेवाला हुँ । यी कुरालाई अहिले तिमी बच्चाहरूले नै बुझ्न सक्छौ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रुहानी बाबाको रुहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) पुरानो किचडामा ममत्व राख्नु छैन, बाबाको डाइरेक्शनमा चलेर आफ्नो ममत्व मिटाउनु छ । ट्रस्टी बनेर रहनु छ ।
- २) यस अन्तिम जन्ममा भगवान्‌लाई आफ्नो वारिस बनाएर उहाँमाथि बलि चढ्नु छ, तब २१ जन्मको राज्य भाग्य मिल्छ । बाबालाई याद गरेर सेवा गर्नु छ । नशामा रहनु छ । रजिस्टर कहिल्यै खराब नहोस्, यो ध्यान दिनु छ ।

वरदानः— आफ्नो पोजीशनको स्मृतिद्वारा मायामाथि विजय प्राप्त गर्ने निरन्तर योगी भव

जसरी स्थूल पोजिशन हुनेले आफ्नो पोजिशनलाई कहिल्यै भुल्दैनन् । यसरी नै तिमीहरूको पोजीशन हो— मास्टर सर्वशक्तिमान्, यसलाई सधैं स्मृतिमा राख र दिनहुँ अमृतवेला यस स्मृतिलाई इमर्ज गर तब निरन्तर योगी बन्नेछौ । सारा दिन त्यसबाट सहयोग मिलिरहनेछ । फेरि मास्टर सर्वशक्तिमान्‌को अगाडि माया आउन सक्दैन । जब तिमी आफ्नो स्मृतिको उँच स्टेजमा रहन्छौ भने माया कमिलालाई जित्न सहज हुनेछ ।

स्लोगनः— आत्मा रूपी पुरुषलाई श्रेष्ठ बनाउनेवाला नै सच्चा पुरुषार्थी हुन् ।